

**Čís. 15544.**

**Exekuci k zajištění výživného lze vésti i podle soudního smíru.**

(Rozh. ze dne 29. října 1936, R I 877/36.)

Prv ý s o u d povolil vymáhající straně proti dlužníku na základě soudního smíru o vymáhané pohledávce zajišťovací exekuci. Re k u r s n í s o u d návrh na povolení zajišťovací exekuce zamítl.

Ne j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

**D ů v o d y :**

Je sice pravda, že v exekučních titulech vypočtených taxativně v §§ 370 a 371 ex. ř. není uveden soudní smír, avšak ustanovení to bylo, pokud jde o exekuci k zajištění výživného, změněno ustanovením § 6, odst. 2 vyživ. zákona čís. 4/31 Sb. z. a n., kde se výslovně praví, že zajišťovací exekuci k zajištění nároku uvedeného v § 5 cit. zákona lze povolit podle kteréhokoliv exekučního titulu oprávnujícího k vymáhání dávek z uvedeného nároku. V důvodové zprávě k tomuto místu zákonnému (sen. tisk. 161/30) se pak praví, že tím bude umožněna exekuce zajišťovací i podle smíru.

**Čís. 15545.**

**Likvidátoři společenstva nesmějí přenést na třetí osobu svoji povinnost zastupovati likvidující společenstvo soudně i mimosoudně.**

(Rozh. ze dne 29. října 1936, R I 1091/36.)

Rejstříkový soud neuznal generální plnou moc, již udělili likvidátoři likvidujícího společenstva třetí osobě, podle níž tato měla být zejména oprávněna zastupovati soudně i mimosoudně společenstvo, a vyslovil, že ani v budoucnosti nepřijme žádnou opověď, která bude učiněna generálním plnomocníkem. Re k u r s n í s o u d potvrdil usnesení prvního soudu.

Ne j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

**D ů v o d y :**

Z ustanovení §§ 44, 46 a 47 zákona z 9. dubna 1873 č. 70 ř. z. plyne, že likvidátoři společenstva mají svůj úřad vykonávati zásadně osobně, a že zejména není pouhým právem, nýbrž jejich povinností, aby společenstvo soudně a mimosoudně zastupovali. Také způsob znemenání likvidační firmy jest v § 46 cit. zák. výslovně upraven, a to tak, že likvidátoři (nikoliv tudíž jiné osoby na jejich místě) mají připojiti

svá jména k dosavadní firmě, kterou dlužno nyní označovati jako likvidační firmu. Vyplývá proto z generální plné moci, že likvidátoři chtěli přenést na generálního zmocněnce Františka X. B. kromě jistých oprávnění jednotlivě vyjmenovaných i »právo zastupovati likvidující ústav soudně i mimosoudně na místě likvidátorů« a vůbec povšechné právo, aby »podnikal vše, co se k provedení a dokončení likvidace a fuse (s jiným výslovně jmenovaným společenstvem) pokládá za užitečné a potřebné«, přiči se vpravdě tento postup, a nikoli stanovisko nižších soudů, duchu a účelu shora uvedených norem. Neprávem poukazuje dovolací rekurs i na ustanovení § 45 cit. zák., podle něhož obmezení rozsahu jednacích oprávnění likvidátorů nemá právního účinku proti třetím osobám; v projednávaném případě chtějí si spíše likvidátoři sami obmeziti své povinnosti, jim zákonem uložené, což není přípustné, a není proto napadené rozhodnutí nezákonným.

### Čís. 15546.

Pojistné podle zákona o pensijním pojištění čís. 26/29 Sb. z. a n., připadající na dobu po prohlášení konkursu na jmění zaměstnavatelovo, patří za podmínek § 65 tohoto zákona k pohledávkám za podstatou, třebaže správce konkursní podstaty vypověděl hned po prohlášení konkursu zaměstnance, za něhož se má pojistné to hraditi.

Nepopírá-li správce konkursní podstaty jsoucnost věřitelovy pohledávky, nýbrž upírá-li jí jediné p o v a h u pohledávky za podstatou, jde o otázku právní, kterou jest řešiti v konkursním řízení.

(Rozh. ze dne 29. října 1936, R I 1163/36.)

P r v ý s o u d nevyhověl k rozkladu správce konkursní podstaty návrhu Všeobecného pensijního ústavu, by správce konkursní podstaty ústavu zapravil dlužné pojistné příspěvky za bývalé zaměstnance úpadcovy a odkázal Všeobecný pensijní ústav domáhající se určení, že jde o konkursní pohledávky, na pořad práva, uloživ mu, by žalobu podal do měsíce, jinak že se k uplatňovaným nárokům nebude hleděti. R e k u r s n í s o u d vyhověl návrhu.

N e j v y š š í s o u d uložil konkursnímu komisaři nové rozhodnutí.

### D ů v o d y:

Podle § 126, odst. 1 konk. ř. čís. 64/31 Sb. z. a n. jest věřitele podstaty uspokojiti nehledíc ke stavu řízení; jakmile byly jejich nároky určeny a jsou splatné. Zjištění (určení) nároků věřitelů konkursní podstaty se neděje podle § 111 konk. ř., nýbrž náleží správci podstaty samému tak, jako by šlo o pohledávku mimo konkurs. Nejobvyklejší způsob zjištění pohledávky za podstatou jest tedy ten, že správce konkursní podstaty uzná pohledávku za podstatou anebo že věřitel konkursní podstaty si opatří exekuční titul. Z toho však neplyne, že věřitel konkursní podstaty nemůže i nějakým jiným způsobem prokázati kon-